666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 59.269:

xxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Nykredit Østifterne
Forsikring A/S
Anker Heegaards Gade 8
1780 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har automobilforsikring i Nykredit Østifterne Forsikring A/S, klager ved sin advokat over, at selskabet har anerkendt hendes erstatningsansvar vedrørende et anmeldt færdselsuheld, hvori den forsikrede bil har været impliceret.

Selskabet redegør i skrivelse af 24/9 2002 til nævnet for sagen på følgende vis:

"**Sagens faktum**

Skaden skete den 28. april 2002 mellem kl. 16 (modpartens skadeanmeldelse) og kl. 16.30 (vores forsikringstagers skadeanmeldelse) på Tønder-Koldingvej ...

Vores forsikringstager kørte med trailer og skulle svinge til venstre. Under venstresvinget stødte vores forsikringstager sammen med en modkørende bil, der ramte forsikringstagers trailer. Der skete materiel skade på modpartens bil og på traileren, som ikke var kaskoforsikret.

Vores forsikringstager beskriver i sin skadeanmeldelse uheldet således: 'Da jeg kørte til venstre var han ca. 400 meter borte men havde så meget fart på at han lavede et bremsespor 15 meter han kørte 130 km.' Modpartens fart er tidligere i skadeanmeldelsen angivet til 110-130 km/t.

Modparten skriver om uheldet i sin skadeanmeldelse: 'Jan kommer kørende fra Tønder, modparten holder stille for at svingede til venstre, pludselig begynder modparten at svinge over vejen, Jan kan ikke nå at bremse, hvorved han rammer traileren, som modparten har bagefter bilen. Hvorved Jan mister kontrollen over bilen, hvorved den glider ud i grøften.' Modparten har i skadeanmeldelsen oplyst til sin fart til at være ca. 80 km/t.

Da forklaringerne ikke var samstemmende bad vi ved brev af 22. maj 2002 om vores forsikringstagers kommentarer.

Vores forsikringstager skrev i brev af 24. maj 2002, at modparten på uheldsstedet selv fortalte, at han kørte 110 km/t. Der henvistes til et vidne, som hørte modpartens udtalelse. Endvidere skrev forsikringstager, at da de svingede til venstre, var modparten ca. 300 m væk.

Ved brev af 22. juni 2002 bad vi om vidnets, E.F.s, kommentarer.

Af E.F.s udaterede erklæring modtaget den 25. juli 2002 fremgår, at hun kom kørende i samme retning som vores forsikringstager som bil nr. to, idet der var en rød bil mellem hende og vores forsikringstager. Vores forsikringstager blinkede til venstre og trak ud til midten af kørebanen. Den røde bil og E.F. trak til højre, og da E.F. passerede vores forsikringstagers bil, kørte han frem. E.F. tænkte, at 'det går ikke godt'. Hun havde set modpartens bil i modsatte kørebane, som kom hurtigt imod. E.F. bekræfter, at vores forsikringstager spurgte modparten om hans hastighed og fik svaret 110 km/t.

Ved brev af 27. juli 2002 meddelte vi vores forsikringstager, at vi på grundlag af vidneforklaringen var nødsaget til at anerkende det fulde ansvar for uheldet over for modparten. Vi oplyste, at skaden ville medføre opkrævning af selvrisiko på 3.378 kr.

Vi fastholdt afgørelsen ved brev af 23. august 2002 til forsikringstagers advokat.

Vores kommentarer

Vores forsikringstagers bilforsikring er uden præmieregulering efter skadeforløb, jf. betingelsernes side 4, pkt. 8 og side 6 under risikobetingelser, men med selvrisiko på både ansvars- og kaskoforsikringen, jf. policen. Af betingelsernes side 5, pkt. 10. 1 fremgår: 'Er forsikringen tegnet med selvrisiko, gælder denne den første del af enhver skade. Der opkræves alene en selvrisiko pr. skadebegivenhed.' Af pkt. 10.5 fremgår: 'Forsikringstageren har krav på erstatning for udlagt selvrisiko, i det omfang kravet gennemføres mod en skadevolder.'

Vores forsikringstager er som udgangspunkt i den mest belastende situation, idet han ændrer færdselsretning og skal holde tilbage for modkørende. Han har set modparten, inden han svinger. Afstanden til den modkørende, da venstresving foretages, indskrænkes under de afgivne forklaringer. I skadesanmeldelsen angives modparten at være 400 m væk, i brev af 24. maj 2002 er modparten 300 m væk, og i klagen til ankenævnet er modparten 200 meter væk.

Modparten har i sin skadeanmeldelse oplyst, at han kørte med den tilladte hastighed 80 km/t, men selv om det må lægges til grund, at han har indrømmet, at han kørte 110 km/t, finder vi ikke, at hastighedsoverskridelsen i sig selv er en så alvorlig kørselsfejl, at han kan pålægges den fulde skyld eller evt. et medansvar for uheldet.

Det fremgår af vidnet E.F.s forklaring, at vores forsikringstager svinger, netop da hun passerer ham højre om, og at hendes umiddelbare tanke er, at det ikke går godt pga. den modkørende. Vi tager vidneforklaringen som udtryk for, at vores forsikringstager drejer på et så sent tidspunkt, at han burde og kunne have bedømt, at venstresvinget ikke kunne lade sig gøre.

I klagen tager vores forsikringstagers advokat det forhold, at modparten rammer bagenden af traileren, til indtægt for, at der havde været tid til at foretage svinget, hvis modparten havde fulgt lovens anvisning om tilladt hastighed.

Vi mener, at forholdet også kan vurderes således, at vores forsikringstager ved sin bedømmelse af, om venstresving kunne foretages uden ulempe for modkørende, har

glemt at tage højde for, at han med trailer var længere og ville accelerere langsommere end i en bil uden påhængsvogn.

Vi henviser til vedlagte ØLD af 9. oktober 1998 trykt i FED 1998.18 10, hvor den venstresvingende part, som i kryds stødte sammen med en modkørende, der kørte væsentligt hurtigere end tilladt, alligevel bar det fulde ansvar for uheldet. Her havde den venstresvingende også set den modkørende.

Af ovennævnte grunde mener vi, at vores afgørelse af skyldspørgsmålet med fuld skyld til vores forsikringstager er korrekt, og at vi er berettiget til at opkræve fuld selvrisiko over ansvarsforsikringen."

Klagerens advokat har hertil i skrivelse af 9/10 2002 til nævnet anført:

"Det er rigtigt at modstanden til den modkørende bil har været oplyst til mellem 200 og 400 meter, men forskellen skal blot anses som udtryk for, at der har været langt til den modkørende, minimum 200 meter.

Det skal præciseres, at man på en afstand på over 200 meter ikke kan bedømme hastigheden af en modkørende bil, men alene har afstanden som målestok for, hvornår man kan udføre et sving.

Det er efter vidneforklaringen oplyst, at modparten har indrømmet at have kørt for stærkt. Det må herefter lægges til grund, at ulykken aldrig ville være sket, hvis modparten havde overholdt de fastsatte fartgrænser, hvorfor det findes noget betænkeligt, at klageren får skylden for uheldet.

Klageren havde ret i sin bedømmelse af, at han kunne have fuldført venstresvinget, såfremt modparten havde overholdt fartgrænserne. Det må give anledning til nogen undren, hvis modparten, som klart indrømmer at have kørt meget stærkere end tilladt, skal gå fri for ansvar, idet der ikke ville have været noget uheld, hvis modparten havde overholdt fartgrænsen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**8 Uden præmieregulering efter skadeforløb - fastpræmietrin**

Ved indplacering på fastpræmietrin medfører skade ikke rykning til dyrere præmietrin.

...

10 Selvrisiko

1. For forsikringen tegnet med selvrisiko, gælder denne den første del af enhver skade. Der opkræves alene en selvrisiko pr. skadebegivenhed.

...

5. Forsikringstageren har krav på erstatning for udlagt selvrisiko, i det omfang kravet gennemføres mod en skadevolder."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder på grundlag af det oplyste ikke at kunne kritisere selskabets afgørelse, der findes at være i overensstemmelse med retspraksis i den konkrete situation.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

p.f.v.

Henning Jønsson